

РЕШЕНИЕ

№ 1504

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7115** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-/9/21.07.23г на К. Б. П. от [населено място] и с проц.представител адв. В.Т. против:

1/Писмо-отказ изх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-/8/13.07.23г на Кмета на район „Л.“-СО за изплащане на компенсация за учебната 2022/2023г;

2/ Мълчалив отказ на Кмета на район „Л.“-СО по Заявление вх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-/7/06.07.23г за изплащане на компенсация за периода 01.05.23г-30.06.23г.

В жалбата се твърди, че изричният отказ е нищожен/издаден от орган без компетентност по чл.8 ал.4 от Наредбата/ или незаконосъобразен/проц. и мат.незаконосъобразен и противоречащ на целта на закона/, а Мълчаливият отказ е незаконосъобразен/налице са условия за издаване на заповед по чл.10 ал.2 от Наредбата/.Съгл. чл. 283 ал.12 от ЗПУО, ако детето не е прието за съответната учебна година, средствата се изплащат до приемането му. Преценката се прави еднократно за съответната учебна година- до началото ѝ на 15.09/чл.63 ал.2 от ЗПУО/, като компенсирането на разходи в хода на учебната година става по искане по чл.9 и издаване на заповед по чл.10 ал.2 от Наредбата по чл.283 ал.15 от ЗПУО. Съгл. практиката на ВАС/д.№ 7719/22г/, преди издаването на заповед по чл.10 ал.2 от Наредбата- за компенсиране на разходи в хода на учебната година, първо се

преценяват условията по чл.3 за съответната учебна година. На ответника е служебно известно, че за учебната 2022/2023г вече е уважил предходно заявление от 04.11.22г на жалбоподателката за изплащане на компенсация, като ѝ е изплатил компенсация за периода 15.09-31.12.22г. Преценката за цялата учебна година/по чл.8 ал.4 от Наредбата/, е само на Кмета на СО и не може да се делегира, докато преценката за компенсиране за определени периоди през учебната година по чл.10 ал.2 от Наредбата може да се делегира. Дори обаче да се приеме, че ответникът може да се произнесе по отношение на цялата учебна година/по чл.8 ал.4 от Наредбата/, той вече го е преценил - с изплащането на компенсация за периода 15.09-31.12.22г. Служебната проверка на ответника в ИСОДЗ е непълна, отказът е необоснован и фактите не са докрай изяснени. Нарушени са чл.9 ал.2, чл. 7 ал.1 и 2 и чл.36 ал.1 от АПК, както и чл. 3 ал.7 от Наредбата. Ответникът знае, че детето не е прието за учебната година/уведомен е още на 12.05.22г/, като вече е изплатил компенсация до 31.12.22г-следователно е изпълнено условието по чл.3 ал.1 т.1 от Наредбата. Но искания по чл.9 от Наредбата не подлежат на проверка относно чл.3 ал.1 т.1/съгл. чл. 10 ал.1/, за да се издаде заповед по чл.10 ал.2 от Наредбата. Всъщност органът е следвало да установи само предпоставките по чл.3 ал.1, т.2,4 и 6 от Наредбата, като за тях са му представени доказателства. Считано от 2020г, детето на жалбоподателката е регистрирано в ИСОДЗ, като всяка учебна година не е прието поради липсата на места. За учебната 2022/23г детето също не е прието, поради което посещава частна детска градина. За м.05 и м.06 на 2023г са платени 1700лв на частната градина, като съгл. Заповед на Министъра на ОН- от 01.01.23г месечната компенсация не следва да надвишава 413лв. за двата месеца жалбоподателката има право на компенсация в общ размер на 826лв. След 24.02.23г не са правени нови класирания, следователно за двата месеца безспорно е нямало свободни места. Наредбата не предвижда задължително участие в текущи класирания - като условие за изплащане на компенсация в хода на учебната година/подобна трактовка на органа противоречи на мат.право/. Правото на компенсация е вече придобито и няма ретроактивен факт, който да погаси придобитото право. Ответникът твърди, че детето не е участвало в текущи класирания между 25.11.22-24.02.23г. На 12.05.23г е участвало за класиране за следващата учебна година 2023/2024г, като отново не е прието. Моли се за отмяна на двата отказа и връщане на преписката за ново произнасяне след задъл. указания на Съда, претендират се разноски. В съд. заседание адв. Т. поддържа жалбата и сочи, че адв. хонорар е в условията на чл.38 от ЗАдв. В писмени бележки доводите са повторени и се подчертава, че въпреки неучастието на детето в текущото класиране на 25.11.22г, вече са ѝ били изплатени от ответника компенсация до 31.12.22г /т.е. органът приема, че неучастието в текущо класиране не е пречка за компенсация/. Като ѝ е изплатена вече веднъж компенсация при такива условия, органът не може да преразглежда становището си и да приема обратното/че е нужно участие в текущите класирания/. Правото на компенсация за учебната година вече е възникнало и не подлежи на отпадане със задна дата. Видно от доказателствата за извършените текущи класирания, дори да беше участвало, детето не би било прието.

Ответникът Кмет на район „Л.“-СО не се явява или представлява в съд. заседание. В придружаващото преписката писмо юр.Г. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски, оспорва като прекомерен адв. хонорар, платен от жалбоподателката - ако е над минималния. Соочи се, че за да се получат компенсация по реда на Наредбата, следва да са налице всички условия по

чл.3 ал.1 т.1-6 от Наредбата, като в случая изискването по т.1 не е налице. Детето е участвало в класирания за учебната 2022/2023г – само до 18.11.23г, като не е участвало в следващите 5 бр. текущи класирания за тази учебна година/на 25.11.22г, 13.01.23г, 27.01.23г, 10.02.23г и 24.02.23г/. Следващото му участие е направено на 12.05.23г- но за учебната 2023/2024г. Обстоятелствата по т.1-5 от чл.3 ал.1 на Наредбата се проверяват служебно, въз основа на официалните регистри и ответникът е обвързан от публичните данни. Изричният отказ е на осн. т.1 от чл.3 ал.1 от Наредбата, като съгл. чл. 63 ал.2 от ЗПУО- учебната година започва на 15.09 и е 12 месеца, т.е. учебната година 2022/2023г е започнала на 15.09.22г и приключва на 15.09.23г. Следователно двата претендирани месеца са част от учебната 2022/2023г, като детето изобщо не е участвало в текущите класирания в периода 18.11.22г-24.02.23г./относими към процесната учебна година/. Кандидатстването от 12.05.23г е за следващата учебна година и е неотнорми.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено със Заявление вх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-7/06.07.23г/л.59/, депозирано по ел.път на 05.07.23г именно до ответника Кмета на район „Л.“-СО. С него жалбоподателката прилага документи за обезщетение за периода 01.05-30.06.23г, във връзка с предходно Заявление вх.№ РЛЦ22-ГР94-2086/04.11.22г/л.48/- то е по чл.8 ал.1 от ЗПУО/за изплащане на компенсации за учебната 2022г/.

Видно от справка в ИСОДЗ, детето е участвало последно в текущо класиране за учебната 2022/2023г- на 18.11.22г, като не е участвало в последвалите 5 бр. текущи класирания за тази учебна година/на 25.11.22г, 13.01.23г, 27.01.23г, 10.02.23г и 24.02.23г/. С писмо от 12.05.22г/л.34/, майката е уведомена, че на 12.05.22г детето не е класирано/за учебната 2022/2023г/, като предстоят следващи класирания за тази учебна година- на 28.05.22г и на 04.06.22г, а от 20.08 до 26.11.22г системата преминава в режим на текущи класирания. Видно от извадка от ИСОДЗ, детето е участвало в общо 14бр. класирания за учебната 2022/2023г- в периода 12.05-11.18.22г/л.40/. Следващото участие на детето е направено на 12.05.23г- но за следващата учебна 2023/2024г/отново не е прието/. Детето е прието за учебната 2023/2024г- едва на 06.10.23г, като е записано на 18.10.23г/л.91-92/.

Видно от Анекс от 14.05.22г/л.27/ към Договор от 14.05.21г/л.21/, сключен между жалбоподателката и ЧДГ „Ян Б.“, детето й Д.Г./роден на 24.09.19г/, ще се обучава в ЧДГ още 3 години, като с Анекс от 13.04.23г/л.28/- цената от 01.06.23г е 900лв на месец/до 01.06.23г е 800лв на месец/. На 27.04.23г жалбоподателката е платила на ЧДГ 800лв за м.05.23г/л.23/, а на 30.05.23г е платила 900лв за м.06.23г/л.32/, за плащанията са й издадени 2 бр. фактури.

Със Заповед № РД09-455/22.02.23г на Министъра на ОН е одобрен размер от 413лв месечно на дете за компенсация по реда на Наредбата, за периода 01.01.23г- до приемане на ЗДБРБ за 2023г.

Ответникът се е произнесъл по процесното Заявление с обж. Писмо изх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-8/13.07.23г, видно от което: специално назначената Комисия от района е разгледала Заявлението и документите, извършила е нужните служебни проверки в ИСОДЗ и е установила, че не е налице условието по чл.3 ал.1 т.1 от Наредбата- детето да е кандидатствало и да не е прието поради липсата на свободни места/тъй като не е участвало в 5 бр. текущи класирания в периода 18.11.22г-

24.02.23г- за учебната 2022/2023г./Писмото е връчено на 14.07.23г, жалбата до съда е от 21.07.23г.

Съдът намира за неотнормимо колко точно свободни места е имало при пропуснатите 5 бр. текущи класирания за процесната учебна година и дали е имало шанс детето да бъде класирано при участие/затова няма да коментира тези доказателства/, доколкото спорният въпрос е дали изобщо следва да се участва задължително в текущите класирания- за да се направи компенсиране на разходи за определен период от учебната година.

Съдът намира от правна страна следното:

На първо място, Заявлението е за компенсиране на разходи по реда на НАРЕДБА за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места /Приета с ПМС № 76 от 5.03.2021 г., обн., ДВ, бр. 20 от 9.03.2021 г., изм. и доп., бр. 79 от 21.09.2021 г., в сила от учебната 2021 – 2022г, наричана Наредбата/, като е за 2 месеца от учебната година /не е за цялата учебна година/. Процесното Писмо представлява изричен отказ по Заявлението, като Писмото не е отказ за цялата учебна година/както се твърди в жалбата/, респ. не е налице и отделно формиран Мълчалив отказ за компенсиране – само за периода.Следователно, Мълчалив отказ за двата месеца не съществува в правния мир и жалбата в тази ѝ част е недопустима/няма предмет/. Има изричен отказ и той обхваща целия предмет на Заявлението/двата месеца/, без да излиза от него/не касае цялата учебна година/.Съдът намира жалбата срещу Писмото-отказ за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Писмото не е нищожно, като е издадено от адресата на Заявлението, който по твърдение на самата жалбоподателка- вече е уважил нейно предходно Заявление и ѝ е заплатил компенсации за предходен период от учебната 2022/2023г. Жалбоподателката едновременно твърди, че това предходно произнасяне на органа е окончателно по отношение на придобито от нея право на компенсации за определени периоди от процесната учебна година, като си противоречи, твърдейки, че районният Кмет изобщо няма такива правомощия и те са само за Кмета на СО. Практиката на ВАС потвърждава, че Кметът на района има правомощия да се произнася по искания за компенсации по реда на Наредбата. Представена е Заповед № СОа21-РД09-414/16.03.21г на Кмета на СО за делегиране на правомощия на районните кметове.

Отказът е в писмена форма, като съдържа задължителните реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Органът се е произнесъл при правилно и напълно изяснена фактическа обстановка, като няма допуснати съществени проц.нарушения, не са нарушени чл. 34-36 от АПК, правото на защита на лицето също не е нарушено. Всъщност по релевантните факти спор между страните няма. Не е спорно, че детето посещава ЧДГ в двата процесни

месеца, че са заплатени от майката общо 1700лв за тези два месеца, че детето не е класирано до 18.11.22г, като не е участвало в следващите 5 бр. текущи класирания за тази учебна година, както и че е участвало в текущи класирания за тази учебна година- но само до един момент/18.11.22г/.

По материалната законосъобразност на Писмото-отказ, Съдът намира следното:
За територията на СО от 01.03.21г до 02.03.23г действа НПДОСДЯДГПГОУТСО /по Решение № 627/20г на СОС/, а от 02.03.23г действа НПДОСДЯДГПГОУТСО /по Решение № 121/23г на СОС/. Към датата на отказа, датата на Заявлението и предвид процесните 2 месеца, приложение намира НПДОСДЯДГПГОУТСО /по Решение № 121/23г на СОС/. Видно от чл.14 ал.11 от НПДОСДЯДГПГОУТСО и писмото от 12.05.22г до майката/л.35/, класиранията за учебната година се правят през м.05 и м.06- преди началото ѝ , т.е. класиранията за цялата учебна 2022/2023г са били на 12.05.22г-първо/за което се изпраща мейл на родителя/, последвани от класирания на 28.05.22г и 04.06.22г.Безспорно на тези три класирания детето не е прието за учебната 2022/2023г, което означава, че му остава само възможността да участва в последващите текущи класирания. Такива са се провели, считано от 20.08.22г до 24.02.23г. Детето е участвало в някои от тях- до 18.11.22г вкл., като безспорно е имало още 5бр. и то не е участвало в тях.

Жалбоподателката твърди, че предходното ѝ Заявление от 04.11.22г е такова по чл. 8 ал.2 т.1 от Наредбата/подадено до 05.11.22г и касаещо цялата учебна година/. Това не е така, защото в Заявлението ѝ от 04.11.22г е посочено, че то е само за 2022г., като не е посочено, че е за учебната 2022/2023г/л.48/. Това обяснява, защо въз основа на него са ѝ изплатени компенсации само до 31.12.22г, т.е. до края на 2022г. Целият проблем идва от погрешно попълненото Заявление от 04.11.22г и погрешното убеждение на жалбоподателката, че то е за цялата учебна 2022/23г.

И след като предходното Заявление не е налице Заявление по чл.8 ал.2 т.1 от Наредбата/по изложените доводи/, остава само опцията процесното Заявление да е такова по чл.8 ал.2 т.2 от Наредбата. То е подадено е в срока по чл.9 ал.2 - до 05.07/ за периода м.05 и м.06/, като жалбоподателката не разбира правилно нормите на чл.8-10 от Наредбата. Съгл. чл.8 ал.3 от Наредбата, ответникът проверява наличието на всички условия по чл.3, като уведомява родителите, които имат право да получат компенсации/т.е. отговарят на всички условия по чл.3/. Само тези родители/по чл.8 ал.3- с признато право на компенсация/, после подават молба за изплащане на обезщетението/по чл.9/. Родителите, на които не е признато правото на компенсация/по чл.8 ал.4, защото не отговарят на всички условия по чл.3/- обжалват отказ/както е в случая/.Жалбоподателката е подала Заявление в срока по чл.9 ал.2, но тя не е родител по чл.8 ал.3, следователно Заявлението ѝ трябва да е в срока по чл.8 ал.2 т.2 от Наредбата, а чл.9 е неприложим за нея. Нормата на чл.10 ал.1/на която се позовава жалбоподателката, твърдейки, че т.1 на чл.3 ал.1 не се проверява от органа/, от своя страна е относима към нормата на чл.9, т.е. е за родители по чл.8 ал.3/с признато право на компенсация/, за които предстои да се изплати компенсацията. Настоящото производство не е стигнало етажите на чл.9 и чл.10, а след проверка по чл.8 ал.3 и установяване, че не са налице всички условия по чл.3, е постановен мотивиран отказ по чл.8 ал.4 от Наредбата. В случая детето не е участвало и в 4те текущи класирания през 2023г, а съгл. чл.3 ал.1 на Наредбата - компенсации се изплащат само ако са налице всичките кумулативни условия по бте точки на ал.1, вкл.

по т.1. За да е налице условието по т.1- детето трябва да не е прието поради липсата на места, а е възможно да не е прието- само ако е участвало изобщо в текущите класирания.

Съдът намира, че целта на провежданите текущи класирания в рамките на учебната година е именно да се даде възможност деца, неприети до края на м.06 за цялата учебна година, все пак впоследствие да могат да бъдат приети за някакъв период от учебната година. Доколкото компенсациите по Наредбата се изплащат именно за периоди от учебната година /и процесното Заявление е такова/, то съществува пряка връзка между компенсирането за определени периоди и участието в текущи класирания/и те са само за периоди от учебната година/. Отказът е мат.законосъобразен- не е налице условието по чл.3 ал.1 т.1.

При този изход на спора, на ответника се дължи юрк.възнаграждение на осн. чл. 143 от АПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от НЗПП- 100лв/мин.размер/.

Водим от горното и на осн. 172 ал.2 и по арг. от чл.21 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-/9/21.07.23г на К. Б. П. от [населено място], в частта против Мълчалив отказ на Кмета на район „Л.“-СО по Заявление вх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-/7/06.07.23г.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по делото в тази част.

РЕШЕНИЕТО в тази част има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7мо дневен срок от съобщението.

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-/9/21.07.23г на К. Б. П. от [населено място], в частта против Писмо-отказ изх.№ РЛЦ22-ГР94-2086-/8/13.07.23г на Кмета на район „Л.“-СО.

ОСЪЖДА К. Б. П. от [населено място] до заплати на Столична Община 100лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО в тази част подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 7мо дневен срок от съобщението.

Съдия: